

Tornacsarnok — határidőn kívül, belül

A Szegedi Egyetem előző lapszámában már tudósítottunk a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola tornacsarnokának átadásáról. Alább az új létesítmény kapcsán készült beszélgetést közöljük az intézmény vezetőjével, Szendrei Jánossal.

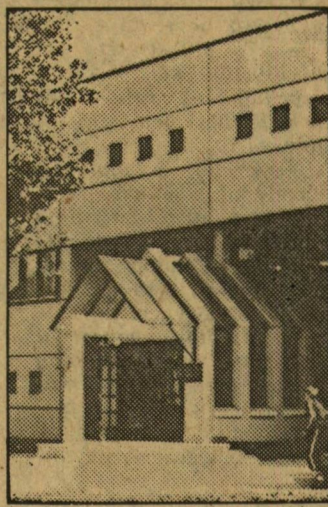
— Az új tornacsarnokának átadását eredetileg augusztus 31-re tervezték. Ehhez képest bizonyos késést jelent, hogy csak szeptember 15-én történt meg az átadás. Kik és miért késtek az átadással? — kérdeztem dr. Szendrei Jánost, a főiskola főigazgatóját.

— A problémák előreláthatóak voltak. A leginkább károsító tényezőnek a parketta alá kerülő ún. párnafák szállítása körüli huzavona bizonyult. Az illetékesek rossz anyagot küldtek, ahelyett, hogy jót küldtek volna. Ezután pedig a rossz anyag jóra cserélése helyett jegyzőkönyvezni kezdtek, ami igen nagy mértékben hátráltatta a munkálatokat. Tehát egyértelműen a szállító cég a hibás... Egyébként pedig a nagy határidőcsúszásokhoz képest ez a késés csak kis határidőcsúszásnak számít.

— Tehát örülünk neki...
— Igen. Megállapítható, hogy a Szegedi Építőipari Szövetkezet igazán nagy intenzitással végezte a munkát.

— Akkor jó. Egyébként hallottam: az újszegedi tornacsarnokot nem számítva ez lesz a legnagyobb sportlétesítmény a megyében. (A sportterület egyébként nem sokkal kisebb annál.) Gondolom, a jelentősége is ezzel arányos.

— A létesítmény mindezekelőtt a testnevelő tanárképzés szolgálatában áll, illetve a hallgatóké. Az egyéb

A csarnok bejárata (Fotó: Székely Attila)

foglalkozások testnevelés szakosok órái között tarthatók meg. A gyakorló iskolák igényeit is kielégíti a létesítmény. Nagyon kedvező egyébként, hogy lényegében bármely sportág gyakorlatai lebonyolíthatók itt, na persze az úszást kivéve.

— Más téma. Sokan mondják, hogy a felsőoktatás hallgatóinak testi erőnléte általában elég rossz. Bizonyára igazat mondanak...

— Az erőnléti állapot negatív alakulása már az általános iskolás kor előtt megkezdődik. Ez részben az életmóddal függ össze, de főleg az akaratérő fokának általánosan megfigyelhető csökkenésével. Az utóbbi persze visszahat az előzőre. A megfelelő képzés azonban mindkettőn tud segíteni bizonyos fokokig, s e képzés előfeltétele megfelelő sportlétesítmények megléte.

Edzetlen testnevelő tanár nem nevelhet gyerekeket

edzetté. Ez a kiindulópont, mely a tornacsarnok „beindításával” immár létezőnek tekinthető.

— Említette professzor úr, hogy a megfelelő testi erőnlét alapja kisgyermekkorban alakul ki, s ebben nagy szerepe van a testnevelő tanároknak. Szerintem azonban a testnevelő tanárok erőnlététől bizonyos mértékig független, hogy mennyire tudják megszerettetni a gyerekekkel a testedzést. A példa bizonyára vonzó hatású, de nekem úgy rémlik: léteznek tanárok, akik igen nagy testi erejükhöz képest egészen csapnivaló nevelőmunkát végeznek, sőt kifejezetten elveszik a gyerekek kedvét a testedzéstől. Magyarul: az ilyen nevelő nem váltja be a hozzá fűzött reményeket, a képzésért költött pénz nem járul vissza egészséges gyerekekben. S ez nem egyedi eset, hiszen tudvalevő az általános iskolai tornaórák hatástalansága. A heti egy-két tornaóra, még megfelelő nevelő „vezényletével” is annyit ér csak, mint halottnak a szenteltvíz. A gyerek egészséges testi fejlődésének záloga ennél fogva saját kezébe van bízva; a testnevelő tanárok képzését elősegítő tornacsarnok mindezek szerint tehát pénzkidobás.

— Én nem így gondolom. Égőt szükség van minden sportlétesítményre; hiszem, hogy azok, akik szükségét érzik a testedzésnek, ki is használják a lehetőséget. Minden egyes perc, amit testedzéssel töltenek az emberek, csak hasznos lehet. Haszontalan sportlétesítmény — ilyen nincs. Ez abszurdum.

— Köszönöm a beszélgetést.

F. Cs.

A JATE Sportbizottsága ez évben is megszervezi hagyományos sítáborát a csehszlovákiai Alacsony Tátrába. A turnusok időpontja:

1. 1987. január 7—17-ig (hallgatói-dolgozói)
2. 1987. január 18—28-ig (hallgatói-dolgozói)
3. 1987. január 28—február 7-ig (csak hallgatói).

Sítábor

Minden turnusban sioktatás kezdők és haladók számára is biztosított. Teljes ellátással várható költség: 1000 Kcs.

Jelentkezés: a Testnevelési Tanszéken, a JATE SC irodában és a kari sportfelelősöknél december 1-ig. —Ormándi-

Szeptember 16-án indul New Yorkból a láng, hogy 45 országon keresztül hirdesse a béke eszméjét. Hazánkba szeptember 26-án érkezett a küldöttség. Az első világfutás résztvevői fáklyás felvonuláson vettek részt Budapesten, míg az ország több részén szintén futást rendeztek a békéért.

Ennyi is lehetne egy tudósítás erről az eseményről. Mivel azonban részese lehettem a budapesti eseménysorozatnak, közvetlen élményeim tolmácsolhatom.

A kezdet: felhívás hangzott el az Ablak című adásban — angolul tudó és 10 km-t 50 percen belül lefutó hölgyek jelentkezését várják egy 3 hónapos világ körüli futásra. Pontosabb információt a másnap megjelent Népsport tartalma adott. Jelentkezésemkor Osváth Sámuel, az AISH szabadidősport-osztályának vezetője elmondta, hogy az igen rövid határidő ellenére már több mint kétszázán jelentkeztek. Az adatok felvétele után megígérte, hogy majd értesítenek. Igazán szerencsés soha sem voltam életemben, így nem keserített el az a levél, mely tudatta velem, hogy nem én vagyok a szerencsés kiválasztott. Végül mégis örültem, mert a sok jelentkező közül kiválasztottak nyolc hölgyet a budapesti futásra és én is köztük lehettem.

A csapat szeptember 26-án érkezett Budapestre. Szállásunk a Fórum hotelben volt. Első nap megismerkedtünk a futókkal és kísérőkkel. A kanadai Patty Anglin, aki testnevelő tanár, a nigériai Abbas Mohamed, aki főiskolai hallgató és a szerencsés magyar „kiválasztott” Morvai Katalin, a Népsport munkatársa képezték a futó csapatot. A stáb vezetője Gail Straub, aki férjével, Paul Clarkkal szervezte az első világfutást. Velük jött még az amerikai Suzy és Terry, valamint egy brazil fotóriporter.

Igen kevesen fogadtak és elég közlekenyenek bizonyultak, annak ellené-

re, hogy meglehetősen fáradtak voltak. Gail elmondta, nagyon örül annak, hogy a hónapokkal ezelőtt megálmodott ötletük végül is valóra vált. Bizik benne, hogy az UNICEF, illetve az érintett kormányok és magánszemélyek által támogatott első világfutás képes arra, hogy a békét méltó módon szolgálja, felhívja az emberek figyelmét erre a nagy kincsre. Az ENSZ egyébként az 1986-os esztendő nemzetközi békeévvé nyilvánította.

A kissé csendes, de rendkívül szimpatikus kanadai lányról kiderült,

Az első világfutás

hogy imád futni és már több ízben lefutotta a maratoni távot. A mindig vidám nigériai fiút nem lehetett nem észrevenni. A lányok elmondása szerint általában mindig az érdeklődés középpontjában állt.

Morvai Katalin csak másnap reggel találkozottam, ugyanis hazaugrott „dolgoit rendbe rakni”. „Jól jött ez a pihenő” mondta. „Nagyon hírtelen cseppentem bele ebbe az egészbe. Lényegében csak szüleimtől és szűkebb ismerőseimtől tudtam elbúcsúzni. Borzasztóan örülök, hogy a lengyel, csehszlovák, olasz és magyar jelöltek közül végül is engem választottak. Kicsit farszertó ugyan, de rendkívül izgalmas az egész. Országoként eltérő a fogadtatás, eltérő körülmények között futunk. A béke szeretetét azonban mindenütt egyformán éreztük. Indulásunktól eltelt rövid idő alatt már az ötödik országba jutottunk el. A legfárasztóbb része az útnak a New York—Boston maratoni váltó volt. A 240 mérföldes távolságot felváltva futottuk le. Pihenésre nem

volt idő, mert a 3×6 mérföldes távolságot felváltva tettük meg reggel, délelőtt és éjjel. A másik fárasztó része az útnak a békélang átjuttatása a kontinensre volt. A repülőgép pilótája kissé ideges volt, mikor meglátta a „békemécses”-t és csak úgy engedett fel bennünket, ha megszerveztük az őrséget. Ez a megtisztelő feladat rám és Pattery hárult. Felváltva öröködtünk. Így pihenésre nem sok időnk maradt.”

Kati nem mondta el, de időközben megtudtam, hogy elvezette a Tanárképző Főiskolát, elnyerte a „Jó tanuló, jó sportoló” kitüntetést főiskolás éve alatt. Nemrég fejezte be a *Hölgyválasz* című könyvét, mely a sportoló nők problémáival foglalkozik. A futás napján a program így alakult: délelőtt a csapatot Péter János fogadta a Parlamentben. Könnyű ebéd után a Fórumszálló elől indultunk két fáklyával, mert a jugoszláv delegáció eljött hozzánk, hogy országukba is eljusson a láng.

Hallatlanul jó érzés volt együtt futni evvel a lelkes kis csapattal. A fáklyát kézről kézre adva futottunk át Budapestre. Csapatunkat a Kőröscsarnoknál hatalmas tömeg várta. Az olimpiai ötpórá és a Tiszafutás rajtja innen indult. Aján Tamás, az AISH elnökhelyettesének beszéde után Kati meggyújtotta a békélangot, galambok repültek a magasba és elindult a több mint kétezer fős tömeg. Patteryvel még a szállodában megbeszéltük, hogy elindulunk az olimpiai ötpórá békéfutásán is. Roppantul tetszett neki, hogy itt a kisgyerekekkel együtt futottak a nagypapa korú sportszerető emberek is. A rövidebb távot Gail is lefutotta. Őt is elbűvölte ez az igen jól szervezett sportesemény.

Reméljük, hogy az idáig legnagyobb tömeges megmozdulás a békéért, nem lesz hiábavaló.

bö-di

A Kopaj, mint azt a kiadott műsorfüzetben is olvashattuk, az Irinyi Kollégium Stúdiójának hagyományos rendezvénye. A stúdiósok idén szakítottak az eddig megszokott formával, a vetélkedőt nyitották tettek és különböző programokkal kétnaposra bővítették az eseményt. A KOPAJ '86 fő attrakciója a vetélkedő volt, amely, mint később kiderült, már a csapatok bevonulásánál eldőlt. Ugyanis a megnyitó színhelyére progmat., jog, mat.-fiz. sorrendben érkeztek, és ez lett a végeredmény is. A 17 órás vetélkedő első része, mely péntek éjfélig tartott, főleg kollégiumon belül bemutatható, előadható feladatokból állt, mint pl.: 17 órás hízalóverseny, ellenőrkérés, különböző színpadi produkciók, lányok élelmiszerbe öltöztetése és e sorok írójának kedvenc feladata: a „Fújom

Pontyfogás — nyárlasan